

LOV OG EVANGELIUM

Utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 8

OKTOBER 1994

30. årg.

Hver den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv værende i seg.

1 Joh 3,15

Noen tror at det går an å hate sin bror og likevel bli frelst av nåde. Men Guds ord sier noe annet.

Det har alltid vært kristne som gjerne vil ha syndenes forlatelse, men som ikke ønsker å bryte med synden. De kan godt leve med et galt forhold til sin bror. Noen får gjort opp før de dør; andre får ikke.

Når Guds ord taler om hatet til en bror, brukes det et rystende uttrykk. Ordene er så alvorlige at fristelsen til å gå forbi dem er sterk. Man prøver å bortforklare uvennskapet og sier at det ikke er tale om hat. På den måten forsøker man å ta brodden av Ordet, slik at en selv unngår å komme under anklage.

Den veien er livsfarlig. Enhver kristen lever livet med regnskapsdagen foran seg. På den dagen vil Gud si deg om du misbrukte syndenes forlatelse til frihet for din gamle, syndige natur, men da er det for sent å angre.

Har du snakket med Jesus om forholdet til den broren som du ikke kan med?

Det finnes forhold mellom brødre som ikke kan ordnes gjennom samtale. Det er også situasjoner hvor veiene må skilles. Men forstummer bønner om at Gud må gripe inn, holder ondskap og kulde sitt inntog i hjertet.

Gud er underets Gud. Han kan hele og lege hvor vi selv ingen ting kan gjøre. Først og fremst kjenner han hjertene og vet hva de ønsker og lengter etter.

Jesus har sagt at du skal be for fiendene dine. Be for deres timelige og åndelige vel. Gjennom bønner rører du ved Guds hjerte, og han rører ved ditt. Å hate sin bror kaller Bibelen mord. Uten oppgjør kan en morder ikke eie det evige liv. Jesus og hatet kan ikke bo side om side. Enten må hatet vike, eller også må Jesus gjøre det.

Herren kaller oss fram i lyset. Han kaller oss til å ha oppgjort sak med ham og med hverandre.

H. E. Nissen

(fra andaktsboka «Ett er nødvendig»)

Sann eller falsk åndelighet - II

Den åndelige har ved Ordet om frelsen i Jesus Kristus funnet sin rikdom og skatt. Ved dette ordet har han også fått Den Hellige Ånds gave og er født på ny. Dette nye livet i en kristen som er født der inne i det øyeblikk et menneske kommer til tro på Jesus Kristus og frelsen i ham, det er født av Ånden, av Gud (Joh.,12f). Og likesom dette livet ble født ved sannhets ord (Jak.1,18), så næres det og vokser det ved det samme ord.

Det åndelige livs vekst skildres i Skriften som en vekst "i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus" (2.Pet.3,18). Hva er det som skal vokse hos en sann kristen?

En vekst i nåde:

For det første skal nåden bli større! En kristen som får mindre og mindre bruk for Guds nåde, er uten sann åndelig vekst og er enten død eller i ferd med å dø.

Den Hellige Ånd overbeviser om synd (Joh.16,8). Der Den Hellige Ånd får rom i en kristens hjerte, der blir synden avslørt og åpenbar. Den Hellige Ånd er først og fremst hellig, dvs ren og skilt fra alt som heter synd og urenhet. Derfor er det slik at der hvor Den Hellige Ånd har tatt bolig ved troen, der blir kjødet åpenbart i sin syndighet. Det som en før

aldri tenkte på som synd, blir med ett heslig og gruelig. Bitterhet, hissighet,, grettenhet, forurettethet, havesyke, forfengelighet, misbruk av tid, unnlatelse av å tale vel om andre, gjøre godt og hjelpe til uten å være bedt og med villig sinn; urenhet i tanker, syndig lyst osv. Hjertesyndene som en før ikke ofret så mye som en tanke, blir nå forferdelige, for Den Hellige Ånd kaster lys over dem.

Dette er ingen engangsopplevelse, men en stadig erfaring, en gruelig erfaring. Jeg som trodde at å vokse som en kristen skulle være å bli mer hellig og åndelig og from, men så har jeg aldri kjent meg så uren og heslig, hyklersk og skrøpelig. Har det vært vanskelig å tro nåden før, så er det nå umulig. Jeg kan ikke være en kristen, jeg som har det slik. Slike tanker kommer igjen og igjen. Nei, det må bli en forandring med meg.

Her er det mange som vil hjelpe, og her har ikke minst den falske åndeligheten mange råd å gi. Den forstår seg nemlig ikke på Åndens gjerding. Til Åndens åpenbarelse av synden i hjertet har den bare foraktelige ord å si: Det er elendighetsteologi. Nei, denne talen om synd og nåde den fører ikke noen vei, sier

den falske åndeligheten. Der Ånden er, der må det jo være liv og overflod, ikke syndejammer og bedrøvelse. Nei, der må det være seier og framgang! Men en kan jo ikke vente forbedring, uten at en ber om og tar i bruk Åndens gaver, forklarer den falske åndeligheten. Det som trengs er å blir døpt med ånd og ild og kraft, ja, Åndens dåp er det som trengs. Dette kommer vi tilbake til senere. Men så mye skal sies, at dette er å fornekte Jesu navn. Den som går videre i dette og tror seg å ha

funnet botemidlet mot synden i livet i slikt, han har falt ut av nåden!

Men den sanne åndeligheten finner intet botemiddel mot sin synd i den åndeligheten han kan frembære, hvor mye den enn er virket av Guds Ånd. Hans ufullkomne kristenliv kan aldri ta bort syndens rot og dype smerte. Nei, å sette sin lit til Åndens verk i hans eget hjerte, det ville være det største hovmod.

Men så sant den som har det slik, blir ved med å søke Gud i Ordet og ikke vender seg til andre kilder, så vil det mer og mer demre for denne: Skal jeg bli frelst, så må det være av nåde! Og Ordet om Jesus gir mot til å tro nåden som nåde. Visst hadde en hørt om nåde før også, men at det virkelig var nåde, uforskyldt, for intet, ja, for den ugudelige. Nei, det hadde han ikke fått se uten ved Åndens åpenbarelse. Det var Åndens åpenbarelse av synden som skapte trang til nåden, og siden Ordets tale om Jesu forsoning som ved Den Hellige Ånds overbevisning skapte tro i hjertet.

Gjennom disse erfaringer, som et sant åndelig liv aldri er uten, vokser den kristne i nåde og kjennskap til Jesus Kristus. Dette er i sannhet åndelige opplevelser - opplevelser i Ordet virket ved Den Hellige Ånd. Mer og mer får en se at det må være av nåde, og mer og mer lærer en å kjenne Jesus og frelsen i ham som

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse.

Bladet blir holdt oppe av frivillige gaver.

Eksp.: Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes til Dag Rune Lid, 5600 Norheimssund, tlf. 56 55 26 72

Gaver til bladet kan sendes kasserer M. Frafjord, tlf. 51 71 06 29. Postgiro 0801.5682133.

Red. Styret i N.L.L. v/Ragnar Opstad, Opstadv. 38,4350 Nærbø.

Tlf. 51 43 36 85, telefax 51 43 36 85

Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Formann Karl B. Bø

Vistnesven. 13, 4070 Randaberg, telefon og fax 51 41 87 46

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta, 3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31

Kasserer Margrete Frafjord, 4164 Fogn, tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133. Bankgiro 3204.10.10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES, 3160 Stokke

Telefon 33 33 93 98, telefax 33 33 91 40

Bankgiro 2490.45.39496

Postgiro 0825.0771534

Rektor Per Bergene Holm,

3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

det en i sannhet trenger. En lærer å fornekte seg selv og elske Jesus, mistvile om seg selv og sin egen fromhet og lite på Jesus og hans frelse.

En slik kristen kjenner seg ikke så åndelig. Nei, om den saken har han ikke så mye å si. Men han vil heller aldri finne på å tale om hvor stor en synder han er, som om hans åndelighet besto i å være en så stor synder. Nei, han skammer seg slik over sin synd og kunne aldri tenke seg å rose seg av sin store syndighet. Nei, han fortviler under synden og ønsker av hele sitt hjerte at han kunne bli mer hellig og god. Nei, synden vil han ikke rose seg av, men nåden, Jesus, vil han gjerne prise og tale om. Der har han funnet livet, selv er han intet verd.

Det er syndenes forlatelse i Jesu blod og Jesu rettferdighet som blir dyrebar for en slik kristen. Det er Den Hellige Ånds gjerning dette, å herliggjøre Jesus. Dette er sann åndelighet!

Og her blir det for visst et nytt liv også, et liv som er hellig, slik Ånden er hellig. Daglig søker en å bli renset fra sin synd og urenheter, og slik helliges en idet synden i anger og tro bringes til Jesus. Og det er den kristnes store glede, at Jesus aldri støter den bort som kommer til ham med sine synder.

Nåden opptukter til et hellig liv:

Og så er det født en ny trang og ny lyst til å leve hellig i denne verden, en trang til å bli Jesus lik, en lyst til Guds lov i hjertets indre. Og parallelt med renselsen fra kjødets urenheter, blir det vilkår for Åndens frukt i et hellig liv. I samme grad som en avdør fra kjødet, i samme grad vil det nye livet vokse. I samme grad en erkjenner synden i sitt liv og avlegger synden idet en søker daglig syndenes forlatelse i Jesu blod, i samme grad skapes det også rom for det nye livets frukt. Syndenes forlatelse er det nye livets næring. Det er nåden som "opptukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster, til å leve sedelig og rettferdig og gudfryktig i den verden som nå er" (Tit.2,12). Men så lenge vi er her på jord, vil dette være fullt av skrøpeliighet og ufullkommenhet. Men så sant vi er i Jesus, så vil vi som en levende grein, bære frukt. Der det ikke er frukt, der er det noe fundamentalt galt i forholdet til Jesus.

Men vi trenger også å gi akt på hva Skriften kaller Åndens frukt. Det er ikke de store "åndelige gjerninger", men det er et nytt sinn, Kristi sinn (jmf. Gal.5,22).

Den falske åndeligheten:

Men den falske åndeligheten synes dette er altfor smått. At Åndens

gjerning i oss skulle være å overbevise om synd og nåde, nei, det er for triste og skrøpelige greier. At vårt liv alltid må være et tiggerliv, hvor vi som syndere trenger til nåde, det kan ikke den falske åndeligheten godta. Åndens fattigdom tar den anstøt av. Derfor kan den heller ikke godta at Jesus Kristus og frelsen i ham er nok. Nei, det må være noe mer, noe som kan ta synden bort fra hjertet og fylle det med ånd og liv og overflod.

Kristendom må være liv i funksjon, ingen lære om synd og nåde, men liv fra Gud i oss, guddommelig liv og kraft som gjør oss til nye mennesker. Jesu frelsesverk er godt og bra det, som utgangspunkt. Der ble nok grunnlaget lagt, men vi må ikke stanse der. Det må bli liv og kraft ut av det. Og det var det som skjedde på pinsedag, sier den falske åndeligheten. Da ble det liv og kraft, da ble det sann åndelighet ut av det.

Men at en slik forståelse av pinsedagsunderet er et frafall fra nåden, at det er å fornekte Jesu navn, det ser man ikke. Istedenfor å forkynne syndenens forlatelse og den daglige renselsen i Jesu blod som veien til helliggjørelse, forkynner man en "bedre vei". Uten middel og Midler, ved Åndens umiddelbare kraft i hjertet, eller gjennom bønner som uten mellommann "løser ut Guds kraft" i våre liv, blir vi hellige. Ved

Ånden gis det ekstraordinære åndsfunksjoner og nådegaver som fyller våre liv med hellige og herlige gjerninger. Her er det botemidler mot all synd og sykdom, manglende kunnskap og visdom. Alt fås gjennom Åndens umiddelbare gaver. Gjennom salvelsen med Guds Ånd blir vi utrustet med ånd og kraft og kan gjøre de gjerninger Jesus gjorde. Vi blir små kristuser alle sammen. Og denne utrustningen med Guds Ånd må man ha for å være en virkelig sann kristen. Slik taler den falske åndeligheten.

Antikrists ånd:

Men dette er frafall fra troen på at det er Jesus som er Kristus, vår eneste mellommann, vår eneste frelser fra synd og urenheter. Her er det ikke tale om Jesus Kristus alene. Det er Antikrists ånd dette (1.Joh.4,2-3), fariseisme i ny drakt (Gal.2,16-21).

Nei, "alt det du treng for himmel og jord, er gøymt i det eine ord: Jesus". "For i ham bor hele guddommens fylde legemlig. Og i ham er dere blitt fylt" (Kol.2,9-10). Jesus er livet (Joh.14,6). Den som har Jesus, har livet i Gud. Guddommelig liv er ikke noe ved siden av eller i tillegg til Jesus. Nei, Jesus *er* livet, og det er eksklusivt å forstå. Jesus er livet, og han er det alene.

Det hjelper ikke hva en kan vise

til av åndelige virkninger og åndelig opplysning, som endog kan være gitt av Gud (jmf. Mt.7,22; Åp.3,17), hvis man ikke har Guds Sønn. Det er han som er livet (1.Joh.5,12).

Om alle de som søker åndelig liv, kunne gi akt på Skriftens ord. Alt de søker, er i Jesus. Men så er det nettopp Jesus de blir så fort ferdige med. Ordet om Jesus, det kan de, det trenger de ikke til å høre mer. Nå vil de høre noe annet, noe de kan vokse på, om åndsdaap og åndsfylde, et seirende kristenliv, helbredelse, framgang osv. Men at alt dette er gitt dem i Jesus, det gir de ikke akt på, og de ser ikke at de ved dette "fornekter Jesu navn" og "vender seg til et annet evangelium".

Selvfølgelig må man tro på Jesus, sier den falske åndeligheten, men det må noe mer til om det skal bli virkelig kristenliv ut av det. Men dette er antikristelig vranglære. I Jesus og ordet om ham er alt det vi trenger til liv og gudsfrykt. Han er veien, sannheten og livet, og ingen kommer til Faderen uten ved ham (Joh.14,6).

Salige er de fattige i ånden, for himlenes rike er deres:

Du som har lært Jesus å kjenne, er salig. I ham eier du syndenes forlatelse og det evige liv, himlenes rike er ditt. Det skal du få lov til å tro og regne med, selv om det du ser er noe helt annet. Vi vandrer i tro, ikke i beskuelse. Det vi ser er et liv fylt av så altfor mye synd og elendighet, men vi har funnet en kilde mot all synd og urenheter i Jesu blod. Det er det salige ved å være en kristen, ikke at jeg har blitt så herlig og fullkommen, men at jeg har en herlig og fullkommen frelser, som har tatt seg av min sak og som vil fullføre den inntil han kommer og henter meg.

"Jesus, takk at du tilsteder meg å komme deg så nær.

Du har milde ord som gleder, sterke ord som frelser her.

Bort all synd og sorg og savn! Se, jeg er i Jesu favn!

Det er ære her å ligge, det er rikdom her å tigge!" (Brorson).

Per Bergene Holm

De helliges samfunn

Etter å ha vært på sommerskolene, sitter jeg tilbake med stor takknemlighet til Gud. De helliges samfunn er noe forunderlig. «Jeg tror på

Den Hellige Ånd, syndenes forlatelse, kjødets oppstandelse og det evige liv!»

Salme 133: «Se, hvor godt og hvor liflig det er at brødre også bor sammen! Det er som den gode olje på hodet, som flyter ned på skjegget, Arons skjegg, som flyter ned på sømmen av hans klædebon, som Hermons-dugg, som flyter ned på Sions berg; for der har Herren satt velsignelsen, liv til evig tid.»

Vi har merket velsignelsen. Det er en forsmak på hva som venter de troende. I 4. Mos. 13 leser vi om at Moses sendte speidere inn i Kanaáns land, v. 23: «Så kom de til Eskoldalen; der skar de av en vinranke med drueklase, og den bar to mann mellom seg på en stang; likeledes tok de granatepler og fikener.»

v. 27: «Vi kom til et land du sendte oss til, og det flyter virkelig med melk og honning, og her er dets frukt!»

Så får folket smake frukten av det som ventet dem i løftets land.

Slik har det også vært under møtene. Vi har fått smake noe av det som venter oss når alle skal samles i himlen, i løftets land. I tro ventet Abraham på den stad som har de faste grunnvoller, og som Gud er bygmester og skaper til Hebr. 11.

«La oss derfor ta oss i vare for at noen av eder skal synes å være blitt liggende etter, da et løfte om å komme inn til hans hvile ennå er forhånden.» Hebr. 4,1.

Vi har løftet om en evig hvile. La oss aldri miste synet på dette. La oss ikke ha det synlige for øye, men det usynlige.

I de helliges samfunn gråter vi sammen. Der gleder vi oss sammen. Gråter over de ufrelste, gleder oss over de som er vunnet. Og Herren lytter til dette. Herren er i de helliges samfunn! Det er derfor det finnes et hellig samfunn, fordi han sier at «Jeg helliger meg selv for dem for at de kan være helliget i sannhet.»

Mal. 3 16: «Da talte de med hverandre de som frykter Herren, og Herren lyttet til og hørte det, og det ble for hans åsyn skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og tenker på hans navn.» **HERREN LYTTET TIL OG HØRTE DET. HERREN LYTTER I DE HELLIGES SAMFUNN.**

Det er høsten som står foran oss. Den himmelske høst. Nå skal ordet ut til folket, her hjemme og ute i all verden. Sjeler skal vinnes for himlen. Sjeler som er kjøpt med Jesu dyre blod. Det går mot denne tids avslutning, natten kommer da ingen kan arbeide, la oss arbeide mens det ennå er nåde å få. Husk på de som skal bære ordet fram. Legg dem mye fram for Gud. De trenger forbønn. De skal stå i Guds sted med det ord: «Så sier Herren!» Tukt og trøst.

Snart kommer Herren! Hold fast

på hva du har, så ingen skal ta din krone!

«Sions vekter hever røsten: Våkn opp! Det blinker lyn i østen, Våkn opp Guds stad, Jerusalem. Midnatts mulm deg ruger over, men Herrens time slår- hvem sover? Kom kloke jomfruer, kom frem! Se, Herren kommer ned, Stå opp ta lampen med, La den brenne! På Jesu bud Stå opp å brud! Han fører deg hjem til din Gud.

Sion vekterropet hører. En himmelsk glede hjertet rører, Hun våkner og står freidig opp. Herren kommer stor og prektig. Av nåde sterk av sannhet mektig. Nå rinner hennes time opp! Å kom, du krone skjønn, Min Jesus, du Guds Sønn! Hosian-na! Å salighet Som er beredt For oss hos deg i evighet!

Ære være deg, du høye! O Gud, hva ser, hva ser mitt øye! Rundt om din troneenglerad! Lyset er så klart der inne, Hver Jesu venn vi der skal finne Så engleren og engleglad! Hva intet øye så, Hva tanken ei kan nå, Der vi skuer. Du jord, farvel! Stig høyt, min sjel! Følg Jesus inn til gleddens vell!»

Ja slik synger Landstad.

Hver Jesu venn vi der skal finne!

Den som har sønnen har livet.

De helliges samfunn, syndenes forlatelse, og så et levende håp om engang å få samles der hvor striden

ender, og kjærlighetsluen evindeligen brenner.

Jesu venn! Jesu brud! Mist ikke motet! Jesus lever og går i forbønn for oss.

Joh. 17, 24: «Fader! jeg vil at hvor jeg er, der skal også de som du har gitt meg, være hos meg, forat de skal se min herlighet, som du har gitt meg, fordi du har elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt.»

Ofte kan en bli mismodig når en synes at vi er så få på møtene. Det må aldri ta fra oss motet. Vi er mange! Når alle de små flokkene samles så blir det en skare som ingen kan telle, av alle folkeslag.

I denne skare skal du engang få stå! Glem ikke det.

«Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå; deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren.

Trøst da hverandre med disse ord!» 1. Tess. 4

Olaf Klavenæs

Livsens vatn - for inkje

«Og Anden og bruri segjer: Kom! Og den som høyrer det, segje: Kom! Og den som er tyrst, han kome, og den som vil, han take livsens vatn for inkje! Åp. 22.17.

Jesus har det levande vatnet. Det som den samaritanske kvinna fekk drikkja av. Ho tørsta då ikkje lenger etter det som verda har å by på. I dag byr Jesus oss det same livsens vatn - for inkje. Då skulle ein tru det var trengsel ved brunnen - der Livsens vatn, Guds ord, er å finna. Men slik er det ikkje.

Det er berre den tørste som søker dette vatnet. Som den samaritanske kvinna måtte fram i lyset med alt sitt eige, så er dette vegen for den ein-skilde. Vi må få behov for det vatnet som Jesus byr oss. Vi må få sjå kven vi er, vår fortapte stilling.

Det levande vatnet er, som vi forstår, eit bilete på sjølv frelsa. Tørstar du etter dette levande vatnet? - Etter å få sjå deg fri i Jesus, i det han gjorde og er for deg?

Du er kanskje uviss på om din tørst er som han skal vera.

Som det er elles i livet, så er det òg på det åndelege område i denne sak: Det at du finn fram til kjelda og får drikkja - syner at du er tørst. Den som er legemleg tørst - analyserer ikkje seg sjølv først for å sjå om tørsten er stor nok. Nei, du finn vatnet

og drikk. Det viser at du var tørst. Det at du kjem til Jesus, dvs. at du finn di trøyst i ordet om Jesus, det vitnar om hunger og tørst og at du har nådd fram til kjelda.

«Eg får så lite av Ordet. Eg fryktar for at eg manglar denne hunger og tørst etter Jesus.»

Kva er det så å vera tørst? Er det ikkje nettopp å mangla noko? Var vi ikkje i mangel av den væska som heiter vatn, så søkte vi heller ikkje hen til vatnet. Tørst gjev nettopp uttrykk for ein mangel. Guds heilage lov syner oss våre manglar, at vi ikkje held mål på nokon vis.

Har du fått gjort erfaring om - og nåde til å tru den sanning i Guds ord? - Ikkje berre ein gong, men igjen og igjen. Då vil du alltid vera fattig og hungrande i deg sjølv, og vissa om barnekår kjem til deg åleine gjennom Ordet om Jesus og det han har gjort og er for deg.

I Bibelen kan vi lesa om ein kyrkjelydsforstandar som hadde fått det i orden med seg sjølv. Om han sa Jesus at han ville spy han ut or munnen sin: «Sidan du segjer: Eg er rik og hev ovnøgd og treng ingen ting, og du veit ikkje at du er arm og ynkeleg og fatig og blind og naken, så råder eg deg til å kjøpa av meg ---.» Åp. 3,17-18b. Også for han var det von om han berre ville ta imot san-

ningsordet frå Jesus. Ein kristen lyt ta imot både det ordet som dømmer og det som trøyster han.

Også hjå ein sann kristen kan nåde-trongen vera mangelfull og skiftande. Han kjenner nettopp på at han er så arm og ynkeleg og fattig og blind og hjelpelaus.

Vi vil så gjerne betala litt for frelsa. Om ikkje anna, så kjem vi med vår eigen fattigdom - vår hunger og tørst - og undrast på om han er stor nok!

Det avgjerande er at frå *Guds synstad*, så er vi alle i stort behov av Jesus og hans frelse. Hans frelse er vår einaste berging. Difor er det så

om å gjera for Jesus å gi oss Livsens vatn. Han veit vel at vi ingen ting har å betala med. Han lyt difor gi det utan å få noko att. Og det lyt han også få oss til å innsjå og gå med på. Og det gjer han ved å ta frå oss det vi måtte ha å koma med. Han gjer oss til fattigfolk.

«-- og de som ikkje hev pengar! Kom, kjøp og et, ja kom og kjøp utan pengar og utan betaling vin og mjølk.» Es. 55,1.

«-- og *den som vil*, han take livsens vatn *for inkje!*»

«-- og han sa til meg: Min nåde er nok åt deg --.» 2. Kor. 12,9a.

Ragnar Opstad

Den gode del

Luk. 10, 38-42

Den delen av Lukas-evangeliet som dette avsnittet er tatt fra, handler om det rette disippelsinn. Det viser oss ikke bare hvordan det rette disippelsinn er, men det virker og skaper et slikt sinn i oss som tror på Jesus, så sant vi tar ordet til oss.

Jesus hadde noen gode venner i Betania. Vi leser om dem i begynnelsen av Johannes-evangeliets ellefte kapittel. Der står det at Jesus elsket Marta og Maria og Lasarus. Alt tyder på at Jesus ofte har tatt inn i dette hjemmet.

Denne dagen tar Marta imot ham og går straks i gang med å tjene ham. Sannsynligvis har Jesus sine disipler med seg, og både han og disiplene er kjærkomne gjester der i huset. Marta ønsker å gjøre det beste for dem. Derfor får hun det meget travelt.

Hennes søster, Maria, setter seg straks ved Jesu føtter for å høre på hans ord. Og der blir hun sittende. Dette synes Marta blir litt for meget av det gode. Hun går frem og ber Jesus si til Maria at hun skal hjelpe til med å tjene ham.

Men da er det Jesus gir dette underlige svar: «Marta! Marta! Du gjør deg strev og uro med mange ting: men ett er nødvendig. Maria har valgt den gode del, som ikke skal tas fra henne.» (v. 41-42)

Menneskelig sett kunne en vel ha ventet at Marta fikk anerkjennelse for sitt strev. Men i stedet får hun en advarsel. Jesus tar Marta inn i sin sjelesorg på en ganske særskilt måte. Og det er tydelig at Guds ord her fremstiller disse to kvinner som eksempel for oss: Den ene til advarsel, Marta; den andre til forbilde, Maria.

Hva er det egentlig Jesus advarer mot hos Marta?

Stundom blir Marta fremstilt som en verdsliggjort kristen. Hun er opptatt med denne verdens ting, fordi huslige gjøremål spiller altfor stor rolle for henne. Dette blir da brukt som advarsel for kristne kvinner, særlig for kristne husmødre, mot å bli altfor opptatt med hus og hjem og de ting som hører til der.

Dette er imidlertid fullstendig fremmed for Guds ord.

En kvinne som steller vel i sitt hus, blir rost i Guds ord. Vi kan henvise til siste kapittel i Ordspråksboken for å se det. Det er ingen ros i Bibelen av kvinner som er forsømmelige i sitt hus og ikke er gjestfrie mot dem som kommer på besøk.

Det er ingenting i Guds ord som tyder på at huslige gjøremål i og for seg verdsliggjør en kristen kvinne.

Heller ikke er det rett å kalle Marta en verdsliggjort kristen. Det ordet sier om henne, er at hun hadde det *meget travelt med å tjene ham*. Det tyder ikke på verdsliggjørelse. Det tyder heller ikke på at det er de huslige gjøremål i og for seg som opptar Marta så sterkt. Det er det å tjene Jesus som opptar henne ved denne anledningen.

Men nettopp her er det at Marta er i en så stor åndelig fare at Jesus advarer henne.

Hva denne faren består i, kommer tydelig frem i grunntekstens ord. I vår bibeloversettelse heter det: «Men Marta hadde det meget travelt med å tjene ham.» Grunnteksten sier dette mer presist og nyansert: *Men Martas sinn var trukket i mange retninger ved å tjene ham*.

Marta var opptatt med å tjene Jesus på en slik måte at det trakk hennes sinn bort fra Jesus og hans ord. Og det er dette Jesus advarer mot.

Med Maria var det helt annerledes. Hun satte seg ved Jesu føtter *for å høre på hans ord*. Hennes sinn er ikke rettet på det hun skal gjøre for Jesus, *men på ham selv*. Å være rettet på Jesu ord og på Jesu person er en og samme ting. Jesus møter oss personlig i sitt ord. Den som er åpen for Jesu ord, er åpen for ham selv. Og omvendt: Den som blir trukket bort fra hans ord, blir trukket bort fra ham selv.

Her ser vi hva Jesu sjelesorg gjelder for oss i dag!

Det er kristne mennesker som har fått sitt hjerte rettet på tjenesten, istedenfor på Jesus. Da de ble frelst, var de rettet på Jesus og hans ord. Men etter som tiden har gått, er de blitt så opptatt med det de skal være og gjøre som kristne at de faktisk ikke har tid lenger for Bibelen.

Det er blitt litt av et slagord i vår tid: Frelst for å tjene. Men dette er det motsatte av det riktige! Vi er ikke frelst for å tjene, men vi tjener fordi vi er frelst! Det gjør en hel verden av forskjell om du tar det på den første eller den siste måten.

En kristen er utsatt for alle slags farer i denne verden. Verdsliggjørelse, sløvhet, fristelser til all slags ondt og meget annet som kan nevnes. Men alle slike farer vet han er farer, og hans samvittighet dømmer og anklager ham, om han gir etter for dem.

Men hvem tenker på at det er farlig å gå opp i kristenarbeidet?

Hvem tenker på at kristen aktivitet kan føre en kristen bort fra Jesus?

Det er her Jesu sjelesorg kommer inn i bilde i denne sammenheng.

Her gjelder det for enhver kristen å prøve seg selv!

Vil du vite hvordan ditt forhold til Jesus er, da spør deg selv hvordan ditt forhold til Bibelen er!

Du kan ikke stå i ett forhold til Jesus og i et annet forhold til Bibelen. Jesus betyr ikke mer for deg enn Bibelen betyr for deg. Du har egentlig

ikke mer tid for Jesus enn du har for Bibelen.

Hvor mange kristne i dag bruker en av dagens timer på Bibelen?

Var det for meget om vi gjorde det?

Men her lyder et kor av røster: Vi har ikke tid.

Men det er ikke sant. Vi har tid til det som vi tar oss tid til. Her må en kristen *velge*. Maria har *valgt* den gode del, sier Jesus. Vi skal gjøre det samme.

Den som velger den gode del, blir ofte kritisert av andre kristne. Man gjør ikke nok, man kjenner ikke ansvar nok, man er ikke aktiv nok. Det er så mange som prøver på å ta den gode del fra oss som har valgt den. Men det kommer ikke til å lykkes. For Jesus sier: «Hun har valgt den gode del, *som ikke skal tas fra henne.*»

Og med det kommer vi til en ny side ved denne sak: Hva skal vår kristne aktivitet egentlig gå ut på?

Den skal gå ut på å være redskap for Guds ord!

Jesus sier om sitt ord: «De ord som jeg har talt til eder, er ånd og er liv.» (Joh. 6,63) Det gjelder først og fremst i vårt eget hjerte. Men det gjelder like meget i vår kristne virksomhet.

Legg merke til hva Jesus sier umiddelbart foran: «Det er Ånden som gjør levende, kjødet gagnar intet.» (Joh. 6,63)

Ut fra våre naturlige, menneskeli-

ge forutsetninger kan vi ikke tjene Herren. Vi kan ikke gjøre våre gjerninger for Jesus. Kjødet - det vi er i oss selv av naturen - gagnar ikke, verken i vårt gudsforhold eller i arbeidet i Guds rike.

Det er Guds Ånd som har gjenfødt oss. Ved ham er vi kommet til liv i Gud: Og det skjedde gjennom Jesu ord. «Troen kommer av forkynnelsen, og forkynnelsen ved Kristi ord.» (Rom. 10,17) Uten ordet om Jesus og hans fullbrakte verk skjer ingen gjenfødelse. Men uten Guds ord skjer heller ikke Guds gjerninger i de mennesker vi arbeider blant. Ingen av oss når lenger i vår tjeneste for Herren enn vi når med Guds ord. Bare når vi er redskaper for Guds ord, gjør vi Guds gjerninger.

Derfor er det å være stille for Guds ord ikke bare nødvendig for vårt eget gudsforhold, men også for tjenesten.

Maria hadde en forståelse av Jesus som var større enn endog disiplenes var. Det skjønner vi av Joh. 12. Og Maria fikk stor betydning, langt større betydning enn Marta.

Den kristen som velger den gode del og går inn for å være stille for Guds ord og får innsikt i det ved å la det å få tale til seg, er alltid i tjeneste for Herren. Hvor han står og går, hva han enn taler om, utgår det en innflytelse fra Jesus til hans omgivelser. Det blir med en slik kristen i dag som det var med Maria den gang. Ved sitt nærvær og ved det hun gjorde for

Jesus personlig, avslørte hun falskhet og hykleri i Jesu omgivelser. Og det gjorde hun uten tanke på at hun skulle gjøre noe slikt. (Joh. 12,1-11)

Det er på samme måten i dag. Det gjøres store opplegg og settes i gang omfattende aktivitet, det velges styrer og aksjonskomitéer og settes i gang alle slags undersøkelser i kirkelig og i kristne organisasjoners regi. Men resultatet er åndsfattigdom, stress og overanstrengte kristne.

En ung mann fortalte meg at han kom bort fra Jesus ved det press han kom under ved å forberede en stor åndelig kampanje. Det førte til at det gikk uker og måneder uten at han selv fikk lese i Bibelen eller bli virkelig stille for Guds ord.

Og så gikk det galt.

Men når en kristen gir seg tid med Guds ord slik at ordet begynner å leve i ham, da spirer og gror det åndelig talt omkring ham. Da kommer alt det som andre kristne arbeider forgjeves med.

Dette er det Jesu sjelesorg overfor Marta og Maria går ut på. Og så er spørsmålet om du og jeg vil ta det til hjertet og lære av det så vi velger den gode del!

*Fra «I sjelesorg hos Jesus»
av Øivind Andersen*

Kas. nr.	SOLBORG 1994		<u>KASSETTAR</u>
1	G. Nygård	Johs. 11.1-15	Johs. 3. 22-30
2	S. Berglund	Herren vil røre ved deg. Jer. 1.4-12	Intet hindrer Herren fra å frelse. 1. Sam. 14.6
3	-- " --	En fast kobbermur. Jer. 15.16-21	Mark. 7.21-28
4	P. Bergene Holm	Framtiden - i Guds og Lammets hånd. John. Åp. 4-5.	Trengselen - svar på de helliges bønner. John. Åp.. 8.1-5
5	-- " --	Trengselen - et siste kall til omvendelse. John. Åp. 9	
	G. Nygård	Gal. 2.11	
6	J. Espeland	Glimt fra misjonsarbeidet i Peru	
	H. Fjære	Fra barnetro til bevisst liv i Gud.	
OPPDAL 1994			
7	R. Linkjendal	Lukas 7.36-38	Lukas 7.36-50
8	O. Klavenæs	Han lever. Rom. 1.1-4	Jes. 35. 4-10
9	L. Fossdal	Vårt påskelam er slaktet. 1. Kor. 5.8	1. Kor. 5.6-8, 15.33-34
10	T. Mangelrød	Mark. 9.2-8	Esek. 24.7-
11	R. Linkjeldal	Efes. 5.14	
	O. Klavenæs	Sal. 32.1-5	
SKÅRNESHEIMEN 1994			
12	G. Nygård	Rom 11.25	
13	J. Espeland	Brant ikke vårt hjerte i oss. Luk. 24.25-32	Kjenner du Jesus ? 1. Samuel 3.1-10
14	M. Sandvær	Hvor står du ?	Mark. 10.17-27
Bestilling sendes: Johannes Sørbo, 4262 Avaldsnes - Pris pr. kassett kr. 25,-.			

Bestilling av kassetar

Å spreie kassetar med kristen forkynning er ein rimeleg og enkel måte for å så ut Ordet. Du kan sjølv lytte til den, du kan høyre den saman med venner og de kan samtale om innhaldet, du kan gje den til eldre personar som ikkje

sjølv har anledning til å høyre Guds Ord, du kan gje den i gåve til personar som ikkje går på møter etc. So kjem då trua av forkynninga, seier Guds Ord. Derfor er det så viktig at menneskja kjem inn under Ordets forkynning.

Bibelhelg på Skårnesheimen

30. september til 2. oktober arrangerte NLL Bibelhelg på Skårnesheimen på Karmøy. Ca. 80 personar var samla. Det var både born, ungdom og eldre.

Magnor Sandvær, Godtfred Nygård og Jon Espeland var med som talarar, og me opplevde at me fekk eit møte med Gud gjennom hans Ord desse dagane. Spørsmål som: Kjenner du Jesus? Er du frelst? Har du eit brennande hjarta? Kva er grunnvollen i ditt liv? etc., blei tekne fram på talarstolen. Det var ei ransakande og vekkjande forkynning, og det var mange som var takksame for det dei fekk høyra - både til tukt og trøyst.

Frå styret blei det orientert om at Jon Espeland på ulønna basis no er kalla til

å ha ansvaret for kontakten med Prode Peru, og frå 8.-22. november kjem han til å besøkje Peru for å følgje opp arbeidet der ute. Etter spørsmål frå Prode Peru, har landsstyret vedteke å gi økonomisk støtte til evangelist Eusebio Alvis den tida han er ved seminaret i Arequipa. Seminaret er drive av Norsk Luthersk Misjonssamband, og det er Ingar Gangås som er rektor og Arne Helge Teigen og Mangor Harestad er også lærarar ved seminaret.

Det vart elles orientert om at det blir Nyttårssamling på Fossnes 29/12 - 1/1. (Meir oppl. i neste nr.)

I gåve til arbeidet kom det inn kroner 19.000,-.

DRL

Reiserutene for forkynnerne høsten '94

Når dette leses er høstens møtevirksomhet i full gang. Møteuker, bibelhelger o.l. blir arrangert på de forskjellige stedene, og for å gi le-

serne innblikk i virksomheten tar vi med en oversikt over hvilke steder de forskjellige forkynnere skal besøke.

Per Bergene Holm:	Bygland, Ø. Hedrum/Kodal, Sannidal, Oslo
Sven Berglund:	Norheimsund, Lysebo
Jon Espeland:	Skårnesheimen på Karmøy.
Håvar Fjære:	Oslo, Askim.
Lars Fossdal:	Hageberg, Soknedal, Øvre Surnadal, Etne, Ø. Hedrum/Kodal, Norheimsund, Dalekvam.
Olav Fossdal:	Sannidal.
Olaf Klavenæs:	Askim, Matre, Sannidal, Varaldsøy, Vikebygd.
Reidar Linkjendal:	Fossnes, Nærbø, Bygland, Askim.
Tore Manglerød:	Randaberg, Ø. Hedrum/Kodal.
Godtfred Nygård:	Skårnesheimen på Karmøy.
Magnor Sandvær:	Varhaug, Skårnesheimen på Karmøy, Tysvær, Tørvikbygd, Dimmelsvik, Tyssebotn, Randaberg, Bygland, Ø. Hedrum/Kodal.

I Mark. 10,13. står ordet: «Og de bar små barn til ham, forat han skulle røre ved dem». Skal Jesus få røre ved noen denne høsten? Og, - er det noen som trenger å bli båret fram til Frelserens hjerte fordi deres egne bein er for veike? Alt dette kan skje der 2 eller 3 er samlet i dette guddomsnavnet; Immanuel.

Fra denne synsvinkel blir det perspektiv over reiseruta. Ja det har vi Skriftens egne vitnesbyrd om at hvis

reiseruta blir båret fram for Herren Jesus og han får røre ved den, da vil himmelbrannen følge i forkynnernes fotspor, da vil evighetsropet lyde fra tilhørerne, ja da vil noen knær bøye seg nattestid i takknemlighet for Golgataverkets herlige rikdom.

Skulle noen ønske detaljert reiserute med tidspunkt for møteuker o.l. så fåes dette ved henvendelse til sekretæren.